

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi E.B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi

w sprawie o sygn. I ACa 4047/25,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 24 czerwca 2026 r.

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi**

(E.C.)

UZASADNIENIE

Skarżący E.B. zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika –
adwokata D.C. - pismem z dnia 26 kwietnia 2026 r. złożył do Sądu Apelacyjnego w
Łodzi skargę o stwierdzenie naruszenia prawa do rozpoznania sprawy do
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu sądowym tj. Sądem I instancji – Sądem
Okręgowym w Łodzi o sygn. akt I C 842/22 oraz przed Sądem II instancji tj.
Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. akt I ACa 4047/25 nastąpiła
przewlekłość postępowania naruszająca prawo strony do rozpoznania
sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;

2. przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwoty 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) na rzecz Skarżącego;
3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z akt sprawy zawisłej przed Sądem Okręgowym w Łodzi o sygn. akt I C 842/22 oraz przed Sądem II instancji tj. Sądem Apelacyjnym w Łodzi o sygn. akt I ACa 4047/25 na okoliczność naruszenia prawa Skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;
4. zwolnienie Skarżącego z kosztów sądowych z uwagi na niemożliwość ich pokrycia bez uszczerbku koniecznego dla siebie i rodziny;
5. zasądzenie do Skarbu Państwa na rzecz Skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał okoliczności odnoszące się tak do postępowania przed Sądem Okręgowym, które trwało ponad 3 lata i 9 miesięcy jak i przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, gdzie od czasu wpłynięcia w grudniu 2025 r. nieskomplikowanej apelacji wciąż nie zapadł wyrok w sprawie.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, I Wydział Cywilny pismem z dnia 7 maja 2026 r. przesłał do Sądu Najwyższego Izby Kontroli nadzwyczajnej i Spraw Publicznych akta sprawy Sk 6/26 wraz ze skargą na przewlekłość postępowania w sprawie I ACa 4074/25 Sądu Apelacyjnego w Łodzi, celem stosownego załatwienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Łodzi.

Sąd Najwyższy po dokładnej analizie treści skargi doszedł do przekonania, że żądania Skarżącego, jak i okoliczności je uzasadniające, na które powołuje się Skarżący dotyczą tak Sądu Okręgowego w Łodzi jak i Sądu Apelacyjnego w Łodzi.

W artykule 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”)

uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Janusz Niczyporuk

(E.C.)

[r.g.]